

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 382, febrer del 2020

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

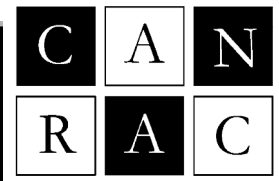
Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

20 de febrer MENÚ D'É DIJOURS GRAS

Per esmorzar entrepà de botifarra d'ou
Per dinar un bon plat de mongetes amb cansalada
Per sopar escudella calentona amb bull negre
i de ressopó... pica un llardó

boN CvNesToLTES

Can Rac
Menció millor botifarra
d'ou Innovadora
2016 de Catalunya
Menció millor botifarra
d'ou Singular 2019

Comandes a: www.canrac.com

Mestres Villà, 101, el Masnou · 93 555 16 64

Ja pots fer les teves comandes per what's al 676 58 40 39

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Dels nadons masnovins del 2019

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

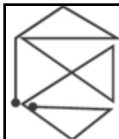
L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Vols venir a cantar a la *Coral Xabec*? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a *Gent del Masnou* a provar la veu qualsevol dimarts a 2/4 de 10 del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Solució a l'enigma de la pàgina 23

Editorial BREU NOTICIARI RETROSPECTIU

Abans d'endinsar-nos al mes de febrer recuperem uns quants esdeveniments que ens van acompanyar durant el mes de gener d'enguany, el qual, a part d'un setmana dels barbuts força moguda climàticament, amb llevantades, vent i neu a dojo, ens va brindar tot un seguit de notícies interessants. A causa de les limitacions d'espai, farem un breu comentari d'algunes i, malauradament, n'haurem de deixar al tinter unes altres no menys destacables.

La fi del paorós incendi d'Austràlia que va calcinar milions d'hectàrees de boscos, cultius i habitatges, cosa que causà la mort d'una trentena de persones i una massacre incommensurable en la fauna autòctona del país. Caldrà avaluar les responsabilitats dels qui per deixadesa o ommissió van ser els causants o inductors d'aquest desastre social i mediambiental.

D'altra banda, encara tenim ben vives les impactants imatges de l'explosió i incendi de la petroquímica IQOXE a Tarragona, que, tot i la tragèdia irreparable dels qui hi van deixar la vida i els quantiosos danys materials, es va saldar amb un balanç mínim pel que hauria pogut causar un esclat en cadena si s'hagués propagat a les plantes industrials del voltant. També en aquest cas caldrà demanar responsabilitats a qui correspongui i revisar a fons el pla de prevenció i control en una zona prou castigada per l'abusiva concentració d'indústries d'alt risc.

Després de repetits i frustrats intents, per fi es va configurar el nou govern d'Espanya amb la coalició PSOE-UNIDES PODEM, comptant amb l'abstenció generosa d'ERC. Caldrà veure si a la taula de negociació pactada hi haurà un menú prou atractiu per als interessos de Catalunya o si, una vegada més, ens quedarem amb el cove i sense peix. El temps ho dirà.

Superades mil traves i entrebancs, finalment Carles Puigdemont i Toni Comín van ser reconeguts com a membres de ple dret al Parlament Europeu, amb tot el que significa de positiu per a la causa catalana i per a la democràcia, enfront de les posicions prepotents de la justícia espanyola. Segur que hi faran una bona tasca.

Jordi Cuixart va poder gaudir d'un primer permís de 48 hores després de més de dos anys d'injust empresonament. Una creu que està suportant amb una fermesa tan admirable com encomanadissa. Amb aquest permís no n'hi ha prou. Els volem tots a casa.

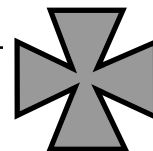
El gener es va endur Isabel Clara Simó, controvertida i eminent escriptora, mereixedora, entre d'altres, del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes per la seva prolífica i valuosa trajectòria. El seu buit irreparable l'omplirà la gran quantitat d'obra que ens deixa com a llegat. D.E.P.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
ASSEMBLEA GENERAL.....	5
DISCURS PER A UN REI NOBLE? Joan Camps	6
EL POBLE POTSER NO ÉS FIDEL Joan Maresma Duran.....	7
CRÒNIQUES <i>Homenatge de Figueres a Dolors Pucallas</i> Joan Muray.....	8
VIVÈNCIES Pep Parés	9
TROBADA DE NADONS DEL 2019.....	10
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	14
SOM Oriol Lugo	17
"EL CID CAMPEADOR" Josep Condeminas	18
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	19
POESIA DE JOSEP VENDRELL	19
PARLEM DE LLIBRES Anna Mongay	20
DITES I PERSONATGES POPULARS (58) Albert Vidal	21
LA PUNTA DE LA LLENGUA (115) Esteve Pujol	21
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	22
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	23
L'ESTELADA NOVA DE TRINCA Manel Pérez	23

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

- Febrer 2020 -

1	disabte	Ocata
2	diumenge	Ocata
3	dilluns	Fàbregas
4	dimarts	Viamar
5	dimecres	Dominguez
6	dijous	Aymar
7	divendres	Ocata
8	dissabte	Riera
9	diumenge	Riera
10	dilluns	Viamar
11	dimarts	Dominguez
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Ocata
14	divendres	Riera
15	dissabte	Fàbregas
16	diumenge	Fàbregas
17	dilluns	Dominguez
18	dimarts	Aymar
19	dimecres	Ocata
20	dijous	Riera
21	divendres	Fàbregas
22	dissabte	Viamar
23	diumenge	Viamar
24	dilluns	Ocata
25	dimarts	Riera
26	dimecres	Fàbregas
27	dijous	Viamar
28	divendres	Dominguez

Dijous
Gras

29 dissabte Aymar

- Març 2020 -

1	diumenge	Aymar
2	dilluns	Viamar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Fàbregas
6	divendres	Aymar
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez
9	dilluns	Riera
10	dimarts	Fàbregas
11	dimecres	Viamar
12	dijous	Aymar
13	divendres	Dominguez
14	dissabte	Ocata
15	diumenge	Ocata
16	dilluns	Fàbregas
17	dimarts	Viamar
18	dimecres	Dominguez
18	dijous	Aymar
19	divendres	Ocata

St. Josep

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

CONVOCATÒRIA

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE SOCIS DE L'ANY 2020

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca l'**Assemblea General Ordinària** per al diumenge, **dia 19 d'abril del 2020**, a les 12 del migdia, al local social del carrer Doctor Josep Agell, 9.

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de les Assemblees Ordinària i Extraordinària de l'any 2019.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2019 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2020 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2019 i projectes per al 2020.
- 5/ Sugeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2019 i el pressupost del 2020 seran des del dia 19 de març de 2020 a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

Cordialment,

Joan Casals i Agustí

President de Gent del Masnou.

La teva nova papereria al Masnou

Av. Joan XXIII, 46 L.C
930 31 55 14
masnou@alfil.be

Material escolar i d'oficina, venda on-line. Servei a empreses i escoles, fotocòpies, regals i manualitats. Tallers creatius per a nens i adults

escola **BERGANTÍ**

Centre concertat per la Generalitat de Catalunya

Fra Juniper Serra, 46 el Masnou · 93 555 49 50 · www.escolaberganti.org

Jornada de Portes Obertes dissabte 15 de febrer del 2020 a les 11

Servei de mainaderia gratuït

DISCURS PER A UN REI NOBLE?

Joan Camps i Ortiz

Bona nit.

Estic vivint moments de greu fragilitat de la continuïtat dinàstica que represento i, en aquestes circumstàncies, vull adreçar-me a tota la ciutadania com un més dels súbdits que per imperatiu legal estem sotmesos a les lleis del Règim del 78. I vull fer-ho afrontant sobretot els esdeveniments que s'han produït a Catalunya, on, des de l'any 1714, els catalans no han parat de desobeir les lleis imposades amb represions dictatorials des de quan el meu rebesavi Felip V va ordenar massacrar Barcelona, arrogant-se per dret diví la conquesta per les armes fins a la rendició incondicional i legislant el Decret de Nova Planta de 1719, sotmetent els catalans a la Monarquia d'Espanya mentre obligava l'Església i la Inquisició a obeir els interessos absolutistes de la Corona, abolint els drets propis de cada territori, amnistiant només el País Basc i Navarra, i aplicant les Lleis d'Índies: evangelitzant els catalans com a súbdits colonials i imposant-los el treball obligat per explotar els béns conquerits. I, tot i reconeixent l'atenuant del context històric, no vull excusar ni puc defensar les ordres de depuració sistemàtica del català tal com el meu ancestre Felip V deixà escrit: **Que es procuri traçudament anar introduint la llengua castellana en aquells pobles on no la parlen**, norma inspirada en la instrucció secreta de 1712, que deia textualment en castellà de l'època:

pondrá el mayor cuydado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templanas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuydado.

L'extrema gravetat a Catalunya m'obliga a tenir la perspectiva europea immersa en l'any 2020 i assumir personalment els poders legítims que ostento evitant la influència de discursos partidistes interessats que massa vegades

he pronunciat i que per sentit comú, per decència i per Raó d'Estat, eren impronunciables. Fent autocrítica, vull temporitzar els fets històrics sense prejudicis i amb empatia davant les realitats diferencials que presenta el Congrés dels Diputats en aquest 2020, on la deriva absolutista del bipartidisme ha atomitzat en disset formacions que constaten la plurinacionalitat real de la nació i que per definició incontestable desmenteix l'obcecació dels qui sota l'argument d'una falsa raó d'estat volen perpetuar-se en el poder i uniformar-ho tot en l'anacronisme del nacionalcatolicisme, que ho volia lligar tot, i que jo, assumint els errors de successió dinàstica des del meu rebesavi Felip V fins a la successió lligada pel Cabdill Franco, seguit de la vergonyosa abdicació del meu pare Joan Carles I i assumint el reprovable comportament del meu cunyat, estic obligat a esmenar.

Per tot això, davant d'aquesta situació extremament greu, m'imposo el deure de dirigir-me a tots els ciutadans de bona voluntat sense cap condicionament i obert a la crítica serena. Primerament recomanant un període de reflexió i diàleg que assenyali les reformes constitucionals necessàries per aconseguir un estat de justícia social on tothom càpiga i tothom pugui aspirar a aconseguir les més altes expectatives sense cap discriminació i on ningú no pugui arrogar-se cap dret d'inviolabilitat per tenir o aconseguir res mentint, robant o matant impunement. Amb això no vull pas dir que abdicó a la titularitat

de la Corona, ja que em sento amb forces, aptitud i vocació per ostentar la més alta institució de l'Estat, sigui aquesta de règim monàrquic o republicà, però entenc que per ser-ho legítimament en l'any 2020 necessito la confiança explícita de totes les nacionalitats reconegudes per la Constitució, confiança que, per ser inequívocament democràtica, només puc revalidar mitjançant un referèndum.

Sent conscient d'on vinc, no vull imposar-me com a Rei d'Espanya sense tenir l'aval democràtic de tota la ciutadania i, assumint el dret que em dona la Constitució, sí que vull oferir la meua impagable formació regalada interessadament per la dictadura i la meua irrenunciable vocació democràtica, igual de vàlida per a la meua continuïtat com a Rei sense anacronismes successoris; i, si fos el cas d'instaurar-se la República dels Pobles Units d'Espanya, se'm permeti l'honor de ser-ne el primer President republicà i per mèrits propis pugui revalidar la meua permanència, llevat que la ciutadania no demani a les urnes la meua substitució.

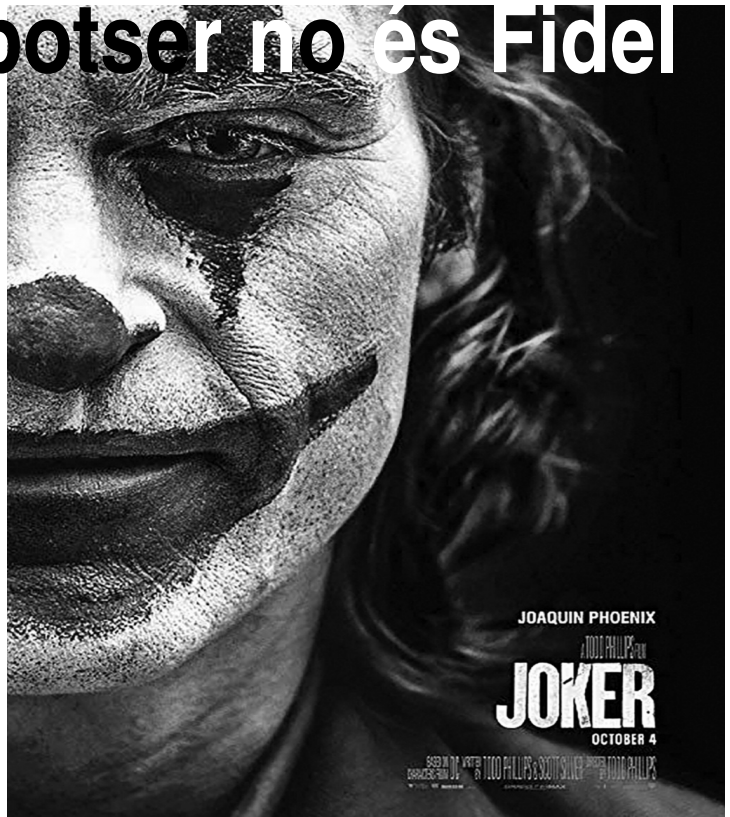
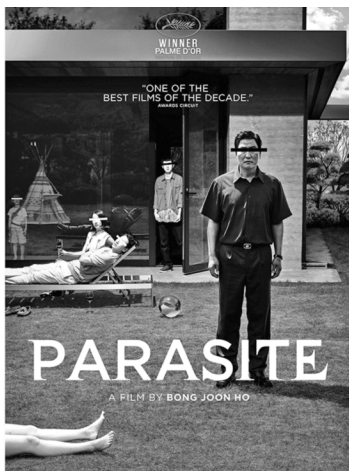
He inspirat aquest parlament en l'idealisme de Goethe, que em sembla tan vàlid per a un Rei com per a un President republicà del segle XXI:

No hi ha un espectacle més bonic que el d'un príncep que governa amb eficàcia i el d'un país on tothom obedeix sense cap servatge, on cadascú no creu sinó servir a si mateix, perquè les ordres que rep són sempre justes.

El poble potser no és Fidel

Joan Maresma Duran

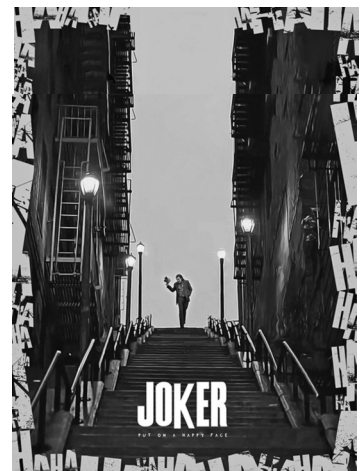
“Parasite”, producció de Corea del Sud i que vaig tenir la sort de veure al cine “La Calàndria” al gener –per a mi són uns herois davant d’aquest negoci de multisales; m’encanta anar al cine a la vila–, retrata dues famílies: una de ben miserable i l’altra de riquíssima. La història registra l’esquinçada societat de Corea del Sud –em pensava que no era així, que Corea era un model a ser seguit; vet aquí que no– dins d’aquest món, afirmen, de democràcia liberal. L’altra pel·lícula, “Joker”, mostra la construcció social d’un anòmal ciutadà. Èxit de recaptació a tot el planeta; la trama sense mitges paraules agreuja el malestar contemporani contra els dirigents d’aquesta societat capitalista sense escrúpols ni entranyes. Aquestes dues produccions retraten aquesta indisposició contra l’establishment en dos mons ben diferents: la societat sud-coreana, oriental i ben distant, suposo, i la societat nord-americana, occidental i més propera. Neguit global. Si la vida imita l’art, les revoltes populars a Xile (hi tinc col·legues que em diuen que encara continuen les protestes; no surten gaire a la premsa), Perú, Equador, Líbia, Iraq, Iran, Hong-Kong entre algunes d’ocorregudes aquests últims mesos, són l’inici d’una nova etapa? Una nova era de desordres i caos?

Aquests avanços digitals –n’hi ha d’excel·lents: la medicina, la facilitat per consultar un munt d’articles, parlar amb la mare pel whatsapp...– han permès que qualsevol ciutadà s’hagi convertit en un periodista de pa sucat amb oli gràcies als contactes que té a les xarxes socials... on un pot rebre notícies de tota mena: negacionistes de l’evolució de les espècies, terraplanistes, conspiracionistes... En fi... Sembla com si l’edat mental de la massa fos semblant a la maduresa d’un nen de 10 anys... Només cal veure els comentaris d’alguns lectors eixelebrats en els articles dels diaris digitals.

Sembla ser que el món que hem heretat dels nostres pares es desmunta a passos gegantins... Aquí, a Brasil, el lema del Govern em fa riure per no plorar: “Brasil acima de tudo, Deus acima de todos” (no crec que necessiti traduir-ho). Quin Brasil, quin Déu? Aquesta massa ressentida manipulada pels populismes arreu del món amb les seves propostes simplistes (construcció de murs, llibertat per portar armes, matrimonis homosexuals no poden

adoptar fills) potser es despertarà perquè no és fidel a ningú... Aquestes últimes sedicions mostren una reacció popular sense pintura... potser s’ha exhaurit el model populista de l’extrema dreta o de l’esquerra arcaica. Si la vida imita l’art o l’art imita la vida, segurament no importa. Però sí que hauríem de rellegir la història... la Revolució Francesa es va menjar els seus líders, per exemple...

Cròniques

Joan Muray
Vocal de Cultura

Homenatge de Figueres a la mestra DOLORS PURCALLAS

Figueres (Alt Empordà) 1910-el Masnou (el Maresme) 1994

Diumenge, 12 de gener, dia que es complien els cent deu anys del seu naixement a Figueres; a aquesta mestra, que va exercir només cinc anys el seu magisteri a Torrelavit (Alt Penedès) i que va viure més de cinquanta anys al Masnou, on va morir el 1994, la seva vila nadiua li va retre un sentit homenatge. El passat 2019 ja se li havia fet a Torrelavit, amb la inauguració d'un monòlit de ferro a l'entrada del col·legi on va exercir.

Abans d'entrar en la crònica pròpiament dita, cal remarcar que a Torrelavit només hi va exercir del 1934 al 1939 i que, un cop acabada la guerra, fou depurada i represaliada, no sols com a *roja* per haver estudiat la carrera durant la II República, sinó també per un altre «delicte», no haver volgut fer la «santa» voluntat del cacic del poble, que pertanyia al bàndol dels vencedors, el qual pretenia casar-la amb el seu fill. També la «culpàren» de ser simpàtica.

Després de ser depurada i represaliada, no se li va permetre mai més exercir legalment la seva carrera. Al Masnou hi feu algunes classes clandestines, però sense la legalitat.

Hi va viure amb els seus pares, que hi posaren una sabateria, però que s'anà empobrint de gènere per manca de diners per comprar-ne de nou.

Quan va morir, feia poc que, per mitjà

de l'Ajuntament, se li havien fet els tràmits per poder cobrar una pensió, que li arribà just uns mesos abans. La trobarem morta, sola, només amb la companyia del seu fidel gos, també mort prop seu.

A Figueres, doncs, li feren l'homenatge de restablir el seu nom i reivindicar el perquè de la seva depuració i represàlia.

En primer lloc, es va fer un acte acadèmic a l'auditori del Museu del Juguèt de Catalunya. Hi prengueren part: David Pujol, com a representant del Moviment de Recerca Pedagògica de l'Alt Empordà. (organitzador de l'acte); Lola Fernández, directora del Col·legi Públic de Torrelavit; Pere Rovira, historiador de Torrelavit; Manuel Raventós, alcalde de Torrelavit, Agnès Lladó, alcaldessa de Fi-

A dalt la Dolores Purcallas de jove; i a la fotografia de sobre, amb alumnes a Torrelavit; a sota, dues imatges de l'homenatge que se li va fer a Figueres.

gueres; i aquest autor com a historiadore que publicà el mecanoscrit de Dolores Purcallas, en el qual relatava tot el calvari que va patir; també vaig llegir unes paraules de l'Alcalde del Masnou, Jaume Oliveras i Maristany, que no pogué assistir a l'acte. L'auditori es va omplir de gom a gom. Després, els assistents ens traslladàrem a l'Escola Pública Josep Pallach, on havia estudiat la Dolores, anomenada «les franceses», i s'hi va descobrir una placa en la seva memòria, seguit d'un tast de coca de Torrelavit i cava de l'Empordà.

A tots els actes, a més del nombrós públic, hi assistiren uns familiars de la Dolores Purcallas, que viuen a l'Empordà.

De tot el seguit d'actes, se'n va fer ressò la premsa comarcal de l'Alt Penedès i l'Empordà; d'aquesta darre també en una cadena de televisió, i està pendent de publicació una ressenya a la premsa del Maresme.

Llàstima que els reconeixements, quasi sempre, arriben tard, sense poder-los gaudir les persones que n'han patit les causes.

Vivències

Pep Parés

Joan Miró i els companys de viatge

Quan em vaig introduir dins d'aquell ninot gran en forma de carabassa al qual havia de donar vida, amb un peu grandíols i una trompa amb banya vermella, m'estava imbuïnt realment de Joan Miró, dels monstres, dones, estrelles, esquitxos i taques vives que omplen el seu univers pictòric.

La meva dona i jo érem actors a l'espectacle *Mori el Merma*, ideat pel Teatre de la Claca, amb en Joan Baixes i la Teresa Calafell al davant.

La desbordant imaginació i creativitat d'aquesta parella arribà fins a Miró a través dels seus propis amics, gent de tanta confiança com el poeta i creador Joan Brossa. A partir d'aquí s'inicià el projecte pictòric i teatral en el qual tinguérem el privilegi de participar: Joan Miró pintà

tota l'escenografia i els ninots i màscares que portàvem a *Mori el Merma*.

D'aquí arribà una preciosa estada a Mallorca on compartírem llargues estones amb el pintor al seu estudi. Vet aquí com nosaltres, simples actors, i la resta de companys, per aquelles coses increïbles que dona l'art, ens trobàrem gaudint d'una càlida proximitat amb l'artista, malgrat el cercle de protecció que l'envoltava i li permetia, alhora, una vida tranquil·la entregada a la pintura.

Després vingué una pre-estrena al Teatre Principal de Mallorca i l'estrena oficial al Gran Teatre del Liceu l'any 1978. Seguiren un parell d'anys de gira per Europa, sempre emparats amb el prestigi del famós pintor, que ens obria portes insospitades a teatres, televisions, galeries d'art, i destacats museus. Tot plegat fou una molt bona experiència personal i artística.

Fa unes setmanes ens retrobàrem a fer un dinar amb en Joan Baixes les persones que formàrem part d'aquella obra. La seva casa està enclavada enmig dels boscos del Montnegre, prop de Sant Celoni. Fou un retrobament ben especial. Amb alguns feia molts anys que no ens veïem. Si del dinar n'haguéssim fet teatre, segur que hi hauríem deixat una colla de cadires buides entre nosaltres: la de la Xata, en Jaume, la Teresa, l'Oscar i la d'en Quico. Tots són morts! Cada un d'aquests

noms representa una biografia insòlita, un pas per aquest món amb petjada. Gent inquieta amb vides singulars.

Em mirava tots els companys mentre dinàvem i conclouïa que tots érem ben especials i potser per això el destí ens havia portat a compartir aquell bell projecte.

Quan observes algunes experiències amb una certa perspectiva, deixant reposar el temps, tot pren nous colors. Visualitzes els companys i jo mateix durant la creació de l'obra, en aquell magma vivencial d'individualitats joves propenses a sensibilitats exagerades, generosos, coents; festius, tensos, provocadors, hedònics, egoïstes, hiperventilats —com diríem avui dia. Després raones i penses: una obra com aquella, amb la responsabilitat que ens queia al damunt, amb la improvisació que anàvem reformulant a cada assaig, s'hauria pogut fer d'una altra manera? Segurament que no. La tensió és inherent a la creativitat i l'art n'és ple, de parts forçosament dolorosos per aconseguir-la. De vegades calen 40 anys per adonar-nos-en.

Va ser un retrobament molt agradable, amb el mestre Joan Baixes xerrant i embadalint-nos com un autèntic contacontes. Al final, un brindis fort i amb somriure per als qui ens han deixat. Tot ben teatral i sentit! No podia ser d'una altra manera.

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

TROBADA DE NA

El diumenge dia 12 de gener del 2020 es va fer la **27a Trobada de nadons del Masnou**. Com podreu veure a la fotografia, se'n van concentrar una bona colla, **71**, dels **145** nascuts l'any passat. La trobada, com cada any, fou tot un èxit. Als petits, se'ls veia contents de poder intercanviar somriures, mirades, xerroteigs i plors amb els seus coetanis. La fotografia i per gentilesa de l'Ajuntament del Masnou, s'enviarà a tots els nadons participants a la trobada per correu electrònic amb qualitat de reproducció. Per a qualsevol dubte: **ll.vals@yahoo.es** o al **660 09 23 81**. Moltes felicitats als pares i molta salut. Us presentem els protagonistes; i, a les pàgines següents, la fotografia:

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

*Al servei dels vostres
nadons les 24 h del dia*

FARMÀCIA **AYMAR**

ALMERIA, 14 (Maricel)
93 555 03 81

FARMÀCIA **DOMÍNGUEZ**

ENAMORATS, 1 (Estació del Masnou)
93 555 59 36

FARMÀCIA **FÀBREGAS**

NAVARRA, 68
93 555 19 79

FARMÀCIA **OCATA**

JF KENNEDY, 5
93 555 33 08

FARMÀCIA **RIERA**

J. LLIMONA, 22 (Club Nàutic)
93 555 08 55

FARMÀCIA **VIAMAR**

PRAT DE LA RIBA, 23
93 555 04 03

ADONS DEL 2019

Tanit Illa Allworthy	4-1-19	Gal·la Gregori Ferrer	20-5-19	Cloe Puyuelo Linares	3-10-19
Ibai Garcia Gómez	18-1-19	Úrsula Ruiz Martinez	29-5-19	Carla Coca Orero	4-10-19
Ignasi Vaqué Espinosa	22-1-19	Minerva Ruiz Martinez	29-5-19	marc lopez Carmona	5-10-19
Victoria Hernandez Belzowska	1-2-19	Quim Juan Bosch	16-6-19	Maia Surribas Codech	7-10-19
Íngrid Mampel Gonzalez	2-2-19	Martina Cortines Crespi	18-6-19	Antón Corbacho Mastínez	10-10-19
Marta Nardin Pantoja	22-2-19	Líam Boglio Lamonja	19-6-19	Nur Torrecilla Fanlo	20-10-19
Abril Mató Romero	24-2-19	Gala Codina Echeverria	21-6-19	Paula Xiol Hernández	22-10-19
Candela Pareja Tabaras	25-2-19	Arnau Barcellandi Solà	22-6-19	Eva Gómez Sancho	23-10-19
Manuela López Pecho	25-2-19	Guillem Quiles Calderon	24-6-19	Ter Cardona Díaz de Brito	24-10-19
Andrea Martínez Alier	27-2-19			Cloe Buela Gascón	24-10-19
		Paula Martín Honrado	2-7-19	Ariadna Núñez Parés	31-10-19
Lia Cano Quesada	6-3-19	Nefeli Picón Bourmpou	10-7-19	Alba Núñez Parés	31-10-19
Ítaca Alemany Marco	7-3-19	Berta Aguila Rodríguez-Pastrana	15-7-19	Ona Garcia Navas	2-11-19
Sami Abdul-Jawad Llibre	24-3-19	Lucía Galindo Gil	18-7-19	Gina Garcia Navas	2-11-19
		Lúa Fernández Motos	31-7-19	Aniol Alabau Botey	2-11-19
Abril Imperial Rogero	1-4-19	Otto Pros Fernandez	9-8-19	Nil González Alemany	4-11-19
Àsthor Raméntol	11-4-19	Aran Pros Martinez	9-8-19	Mario Casero Gómez	5-11-19
Cloe Espinosa Adán	16-4-19	Joan Nin Pros	24-8-19	Biel Cubero Marín	8-11-19
Guillem Quíñonero Curto	27-4-19			Bianca Mottura Morón	14-11-19
		Pau Aguilà Sarrias	6-9-19	Marc Hinojosa Puig	16-11-19
Chloe Ruiz Díaz	2-5-19	Biel Ramia Fernandez	24-9-19	Joana Frigola Jordana	26-11-19
Vera Rodríguez Martínez	2-5-19	Lea Gonzalez Ramos	29-9-19		
Galia Butzi Argüelles	8-5-19			Sol Cortés Sala	1-12-19
Aleix Canela Galofré	9-5-19	Ona Cumí Gómez	2-10-19	Cloe García Busquier	19-12-19
Ivet Rosich Camarero	10-5-19	Nil Viñals Lacruz	2-10-19	Alba García-Ochoa Deniau	27-12-19
Aritz Gallego Alquézar	12-5-19	Mar Belmonte Gil	2-10-19		
Aura Vilalta Rocas-Albas	16-5-19				

ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA
EL MASNOU

PORTES OBERTES

Divendres 6 de Març de 15.30 a 17.30 h

Jacint Verdaguer, 1 - 93 555 04 07 - www.safamasnou.com

matalasseria

 Grau

PUERICULTURA · DESCANS · LLAR

 Sant Miquel, 6 · 93 555 15 38 · El Masnou
matgraumasnou@gmail.com

 Color, aroma i sabor és el fruit d'una bona selecció

La FrUITa

93 540 34 74 · 618 76 35 29

Mestres Villà 115, el Masnou

Una font natural de salut per als teus fills

**TRON
N
DEL
NAS
2019**

El Petit Vailet

LLAR D'INFANTS

Des dels 4 mesos als 3 anys

Ventura i Gassol, 29 · 93 555 57 11
El Masnou

TALLER DE MÚSICA EN FAMÍLIA

 Per a nens i nenes de 6 mesos a 3 anys

Flos i Calcat, 7-9
el Masnou
637 736 203
Marta colomer
martaclaudesol@gmail.com

 Centre concertat per la
Generalitat de Catalunya

50 ANYS

escola BERGANTÍ

Eduquem per al futur

Concerta entrevista al 93 555 49 50

VINE A VEURE'NS, T' HI ESPEREM

El Masnou · Badalona
C/ Sant Joaquim, C.C. Màgic Badalona i C.C. Montigalà

Dansa a tots els nivells
per a petits i grans

Masnouballet

Jaume I, 5-7 · 678 91 75 70
El Masnou

ROBADA DE NADONS EL MASNOU ASCUTS EL 19. 27è ANY

TROBADA DE NADONS DEL 2019

Ho organitza: Taller de publicitat.

Fotografia: Cardona fotogràf.

Distribució: Ajuntament del Masnou

Agraïments a: Silvia Folk, Quim Fàbregas.
Servei de Manteniment i Policia municipal de
l'Ajuntament del Masnou. Jutjat de Pau del
Masnou i a l'Associació Gent del Masnou

**Taller de
Publicitat**
assessor d'imatge
93 555 16 58 - 660 09 23 81

CARDONA
619 16 34 99
FOTÒGRAF

Ajuntament del Masnou

Històries de la vila

Joan Muray

NOMENCLÀTOR DEL MASNOU – II

Continuaré amb més carrers i places de la vila, triant-los agrupats per temes i explicant-ne algunes característiques, dels que en tinguin, és clar. Començaré veient els carrers que porten noms referits a les comarques del nostre país, d'aquest i de les seves institucions, tot i que, per ser prou conegut el lloc, no hi haurà l'explicació que caldria en els menys coneguts.

Tenim les comarques de:

Berguedà, Cerdanya, Empordà, Maresme, Noguera, Pallars, Penedès, Priorat, Segarra, Urgell, Vall d'Aran i Vallès.

Com veieu, dotze comarques de les quaranta-una que tenim.

En canvi, té, pel seu passat mariner, un destacat nombre de ciutats, repúbliques i personatges vinculats a Amèrica. Ja que són força coneguts, només n'esmentaré el nom, darrere del qual hi haurà, entre parèntesis o encerclada, la lletra C si és una ciutat, i una R si és una república. Són aquests:

Argentina ©, Brasil ©, Buenos Aires ©, Califòrnia (estat), Carme de Califòrnia ©, Cuba ©, Manila ©, Mèxic ©, Montevideo ©, Paraguai ©, Puerto Rico ©, Uruguai © i Veneçuela ©.

També tenim dos amb noms de personatges vinculats a Amèrica, ambdós ben coneguts:

Cristòfol Colom, el navegant que la va descobrir, tot i que encara hi ha dubtes de si hi arribaren primer els vikings, i també genera força controvèrsia la seva nacionalitat. L'altre personatge és fra **Ginebró Serra** (que

Ginebró Serra

sovint consta com a Juníper), que fou evangelitzador de Califòrnia, nascut a Petra, Mallorca.

I seguiré amb noms de carrers dedicats als vents, dels quals tant depenen els mariners; veurem quins noms tenim:

de **Garbí**. És el vent del sud-oest.

de **Gregal**. És el del nord-est.

de **Llevant**. És el de l'est.

del **Mestral**. És el del nord-oest.

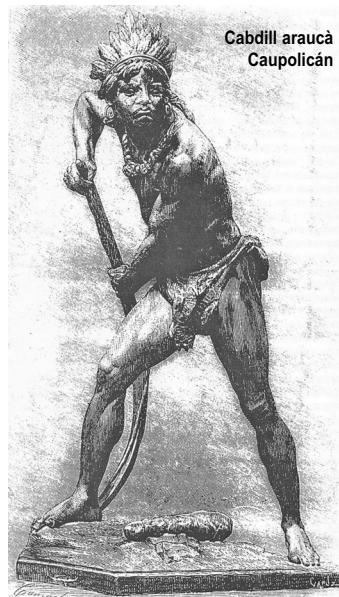
del **Migjorn**. És el del sud.

de **Ponent**. És el de l'oest.

de **Tramuntana**. És el del nord.

I també dins el món de la marina masnovina, el d'un vaixell el nom del qual es va quedar al tinter a la primera entrega del nomenclàtor:

Bergantí Caupolicán. Aquest bergantí era propietat dels germans capitans Francesc (el Masnou 1824-Barcelona 1904) i Pere (Tossa de Mar 1809-el

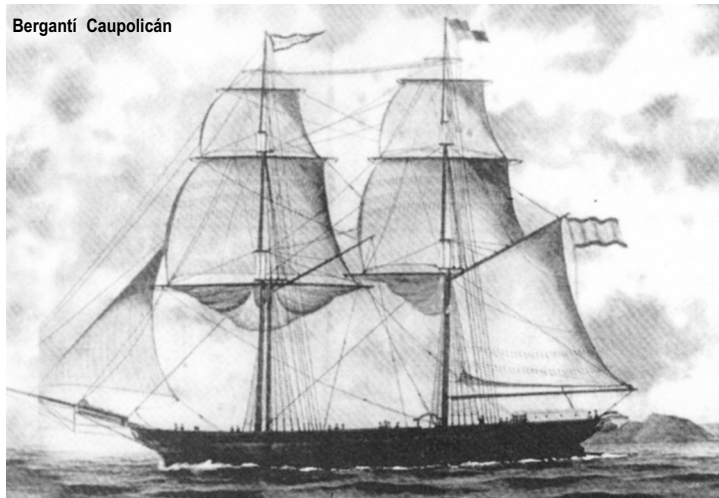

Cabdill araucà Caupolicán

de pau.

I com a cloenda d'aquest lliurament,

Bergantí Caupolicán

Masnou 1892) Millet i Sust, que foren dos grans «caphorniers». El nom del vaixell li fou posat en honor del cabdill araucà **Caupolicán**, que lluitava contra els conqueridors de la seva terra, els castellans, des del 1541. Va morir empalat, traït pels conqueridors, després d'haver signat amb ells un pacte

veurem quins noms de carrers tenim dedicats a persones; podem fer un repàs dels qui no són catalans, i veure si podem saber per què són al nostre nomenclàtor.

Són aquests:

ALFONS XIII. Alfonso, León, Fernan-

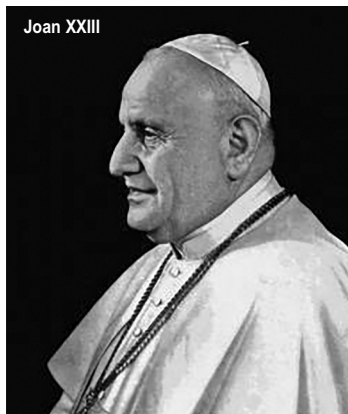
do, María, Santiago, Isidro, Pascual, Antón de Borbón y Austria. Madrid, Espanya 1886-Roma, Itàlia 1941. Fou rei des del 1886 al 1931. Ho fou des del naixement, per mort del seu pare, i acabà el regnat el 1931, en proclamar-se la Segona República Espanyola.

AMADEU I. Príncep, Duc d'Aosta. Fill del rei Víctor Manuel III d'Itàlia. Regnà

a Espanya del 1870 al 1873. Després del destronament d'Isabel II de Borbó, es proclamà una monarquia constitucional, que tingué a ell com a rei, cridat per l'home fort del moment, el General Prim, a qui havien assassinat quan el rei va arribar a Espanya, i al cap de tres anys abdicà i se'n tornà a Itàlia.

JOAN XXIII. Aquest Papa de Roma es deia Angelo Giuseppe Rocalli i havia nascut a Sotto il Monte (Itàlia) un 25 de novembre de 1881. Com a Papa va regnar des del 28 d'octubre de 1958 fins a la seva mort. Fou cone-

gut com el Papa Bo. L'avinguda que porta el seu nom és l'Antic Camí d'Alella o Camí del Cementiri

PRESIDENT JOHN F. KENNEDY. El seu nom complet era John Fitzgerald

Kennedy. Va néixer un 29 de maig de 1917 a Brookline, Massachusetts, E.U.A. Fou el 35 President dels Estats Units de Nord-Amèrica i fou assassinat el dia 22 de novembre de 1963 a Dallas, Texas. E.U.A. L'avinguda que porta el seu nom és l'antiga Avinguda de Santa Madrona, que va des de mar fins al terme de Teià.

duc d'AHUMADA. Francisco Javier Girón y Expeleta (Pamplona 1803-Madrid 1869). El Duc d'Ahumada. El 1844 va crear el cos de la Guàrdia Civil i en fou el primer Director General.

LA GADITANA. Aquest carrer, un dels de la part antiga de la vila, està dedicat a una dona, tot i no portar-ne el nom. Es diu que era una dona de gran bellesa, de qui estava enamorat un dels nostres capitans. El nom al carrer, diuen, que prové del fet que l'alcalde que hi havia quan li posaren el nom era amic del capità i li va voler jugar una entremaliadura. Com a mínim, té un regust romàntic.

RAMÓN Y CAJAL. Santiago Ramón y Cajal. Va néixer un 1 de maig de 1852 a Petilla de Aragón, Navarra, i va morir a Madrid el 17 d'octubre de 1934. Metge, històleg i professor universitari. El 1906 li fou concedit el Premi Nobel de Medicina i Fisiologia. El 1952 el general Franco li va concedir a títol pòstum el marquesat de Ramón y Cajal. La plaça que porta el seu nom es troba a la part alta de la vila.

REINA MARIA CRISTINA. El seu nom complet era Maria Cristina d'Habsburg-Lorena, de la Casa Imperial d'Àustria. Va néixer un 21 de juliol de 1858 a Brno, Txèquia, i va morir un 6 de febrer de 1902 a Madrid. Es va casar amb el rei d'Espanya Alfons XII i fou mare, entre d'altres, del rei Alfons XIII. Del 1885 al 1902 va exercir com a Regent del seu fill. Era descendent del rei-arxiduc Carles III. La plaça que porta el seu nom està al veïnat de la carretera d'Alella, a les anomenades Cases Noves.

Fins aquí aquest segon lliurament.

Fotografia de l'avinguda principal de Manila, ciutat que dona nom a un carrer del Masnou, a principi del segle xx.

20 de febrer, Dijous Gras

Botifarres d'ou i faves amb cansalada, pasta amb bacó i pinyons, peres amb vi, carns i botifarrons, caves, mandonguilles, pollastres farcits, llom, ous i llardons.

Font

Forn de Pa i degustació

93 006 18 31

Joan XXIII cantonada amb Francesc Macià

Can Ventura

CARNISSERIA

Vedella, xai, porc,
pollastre, embotits

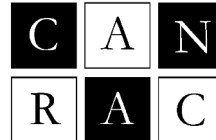
Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95 · El Masnou

DOS MES DOS

MENJARS PREPARATS. POLLASTRES A L'AST.
VINS I CAVES. XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Gaudeix de les botifarres crues de temporada,
amb carxofes, alls tendres, calçots...

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

*Màxima qualitat
en tots els
nostres
productes*

El Masnou
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Rua Diabòlica`20

Dissabte 22 de febrer a les 7 de la tarda
Sortida de l'Altell de les Bruixes

Tothom hi és convidat!

Hi actuaran: **Els Tabalers de la Colla de Diables, Bruixes del Masnou.** Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a cruspir la manduca.
Porteu-vos, si voleu, el vostre tassó o got.

Ho organitza: **Colla de Diables del Masnou i Ajuntament del Masnou.**

Hi col·laboren:

Can Rac, Graneria Colomé, Celler del Mar, Serveis Integrals Xavi Fuster,
Obres i reformes Pere Alabau, JBM Projects

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya. T'hi esperem!

Som

Com ho podem fer per gestionar millor els nostres conflictes i ser tots una mica més feliços

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal.

Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

OBLIDAR PER TORNAR A APRENDRE

Imagina't per un moment que et dones un cop al cap. Un cop fortuït que et produeix una amnèsia temporal. És una experiència que et pot generar temor, però ja t'adverteixen els especialistes que serà quelcom temporal. Tot i això, estàs confús perquè moltes de les coses que creïes conèixer amb molta exactitud ara són elements estranys.

Més enllà del possible mal de cap que això et podria arribar a produir, també podria ser una nova oportunitat. Una oportunitat per poder tenir una altra visió sobre els aspectes de la teva vida. Una sort a l'hora de poder recuperar una mirada d'aprenent o d'alumne. Una opció per tal de plantejar-te les coses del dia a dia d'una forma ben diferent.

Et plantejaré alguns exemples.

Si perdessis la memòria temporalment, què pensaries dels teus amics i familiars? Potser et sorprendria descobrir totes les atencions rebudes en el teu període de recuperació. Qui sap si aquell familiar o amic o amiga que amb qui ara estàs enfadat o enfadada estaria disposat a donar-te un cop de mà, coneixent la teva nova situació. I, almenys, seria una oportunitat de començar de nou.

O pel que fa a aquell propòsit que t'has plantejat que veus tan difícil. Posem pel cas: aprendre un idioma. Si no tinguessis l'experiència prèvia que aprendre anglès o francès és molt difícil, no reprendries les classes amb més entusiasme?

I en el cas de la teva professió, si et creus que tens ja un bon nivell, el fet de començar "com de nou" seria una gran alternativa a l'hora de tornar a aquells aspectes bàsics que potser per inèrcia ja no realitzaves. O et permetria tornar a posar-hi les ganes del principi.

I en el cas de la parella, potser seria una forma de tornar a enamorar-te. Tornar a sentir aquelles sensacions dels inicis. Deixar-te sorprendre com si estiguessis en les primeres fases de la relació.

Bé, la proposta d'aquest article no és que ens causem cap cop al cap, sinó que tinguem per un moment el pensament de desaprendre.

Desaprendre es fa molt difícil perquè fa molts anys que hem cultivat una sèrie d'hàbits, creences i sentiments respec-

te a una gran quantitat d'àmbits. Però ho podem intentar fent un acte d'experimentació. És a dir, si juguem a fer veure que no sabem res sobre aquell àmbit o sobre aquella relació, alimentarem una visió més oberta.

Alguns exercicis que podem fer per desaprendre serien: passejar per un espai conegut, però observant cada detall i cada aspecte com si fos la primera vegada; quedar amb un amic o amiga i preguntar-li per aspectes que, tot i conèixer-los, ens segueixen cridant l'atenció; o en el cas de la nostra feina o en qualsevol habilitat, tractar de tornar a fer allò que fèiem en un principi, arriscar-nos més i provar més. En definitiva, donar-nos el permís per tornar a ser aprenents de la vida.

Igual com fan els nens i les nenes, que s'equivoquen molt, però també aprenen molt.

Com a adults podem desaprendre per tal de poder "reaprendre". No és fàcil, perquè el nostre got ja és molt ple, però si ens donem el permís, podem buidar-lo per tornar-lo a omplir. Estàs disposat o disposada a desaprendre?

Envia paraules de suport a la nostra gent empresonada o exiliada

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

PRESOS

C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

“EL CID CAMPEADOR”, UN MERCENARI CONVERTIT EN LLEGENDA

Josep Condeminas

Sempre m'he preguntat el perquè de les llegendes i no relatar la pura realitat d'un fet o personatge, però comprenc que això seria tant com anar en contra de la naturalesa humana, ja que acostumem a utilitzar millor la intuïció i la fantasia en lloc de l'anàlisi seriosa. Encara que diuen que la llegenda la va inventar el poeta grec Mitómanos, jo crec que són fruit de la imaginació individual o col·lectiva; el problema és que finalment resulta difícil saber què és el que hi ha d'històric o de fantasia. En altres ocasions he tractat de desmitificar algunes llegendes, com la del Timbaler del Bruc o la del tresor de la badia de Vigo, així com la del rei Ricard Cor de Lleó. En aquests, com d'altres, la llegenda

de Rodrigo Díaz de Vivar, El Cid, no és cap excepció, ja que es tracta d'una barreja de realitat i fantasia.

És evident que va ser un gran guerrer, estrateg i diplomàtic i que el famós poema *Cantar de Mio Cid* va contribuir a exaltar-lo com a personatge mític. Altres, però, consideren que va ser un home del seu temps, que simplement lluitava per sobreviure i fer fortuna. No va ser pròpiament un heroi de la Reconquesta, més aviat diríem que era un mercenari amb tropa o *mesnada* pròpia que va lluitar en el seu propi benefici a les ordres de diferents cabdills, fossin cristians o musulmans, en aquella Espanya de regnes de taifes, una època turbulenta, on les enveges i lluites constants eren terreny adobat per a un home d'armes com El Cid. Es tardarien anys per comprendre que un país unit és quan més prospera i es fa respectar.

Encara que amb algunes llacunes, avui dia es té un gran coneixement de la vida real d'El Cid com, per exemple, que va ser patge del rei Sanç II de Castella, i més tard la seva mà dreta guerregant al seu costat en diverses

batalles. A la mort o, millor dit, a l'assassinat d'aquest rei, Castella i Lleó van passar a les mans del seu germà Alfons VI. No hi ha proves concretes que Rodrigo Díaz de Vivar obligués el nou rei a jurar sobre la Bíblia que no havia intervingut en la mort del seu germà i, com a represàlia, el rei el desterrés. Tot al contrari, gaudia del favor del rei, fins i tot va nomenar-lo procurador reial i va facilitar que es casés amb la seva cosina, Donya Ximena. Les raons per les quals Alfons VI desterrés El Cid en dues ocasions van ser d'un altre índole. L'última va ser perquè, pel seu compte, El Cid va saquejar la taifa de Toledo, quan aquesta era precisament d'un protegit de Castella i pagava tributs al rei Alfons VI.

La seva època de màxima esplendor va ser quan es va assentar definitivament a València i va tenir sota el seu domini les taifes de València, Lleida, Dènia, Tortosa i Albarrasí, de les quals cobrava tribut. Rodrigo Díaz de Vivar va morir per causes naturals i no per ferida de fletxa, com diu la llegenda, a

l'edat de cinquanta anys, edat normal en una època de baixa esperança de vida. Va ser enterrat a la Catedral de València. Per descomptat, el seu cos no va ser utilitzat per espantar els almoràvits muntant-lo a cavall i fent veure que era viu, com també assenyala la llegenda. La seva vídua va conservar durant tres anys la ciutat i les possessions amb l'ajuda del seu gendre Ramon Berenguer III de Barcelona, fins que l'atac dels almoràvits la va obligar a fugir de la ciutat amb l'ajuda del rei Alfons VI, no sense abans ser saquejada i incendiada. Les despulles d'El Cid van ser traslladades al monestir de San Pedro de Cardena. A l'any 1808 soldats francesos van profanar-ne la tomba, però el general francès Thiébauld va ordenar preservar-ne les restes. Després de moltes vicissituds, des de l'any 1921 les seves restes junt amb les de la seva esposa Donya Ximena reposen a la Catedral de Burgos.

Fons consultades: Història d'Espanya i Internet

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

La terra

La terra. La terra és viure. La terra és mirar. La vida és terra. Observar és sentir-se terra. També hi ha un trosset de vida i de terra al teatre. Així són les coses. Ens direm Tere, Anastàsia, Anacleto, Estevet, Pluscuamperfecto, o ves a saber com, però voldrem viure des de la cultura i des de l'experimentació. Arriba, d'aquesta manera, un mes teòricament de flors, valentins i valentasses.

El 22 de gener va començar un amor a l'**Escenari Brossa**. El nostre admirat dramaturg i poeta **Albert Mestre** (Barcelona, 1960) hi presenta *Greta i Friday I: amor pur* fins al diumenge 16 de febrer: una història d'amor adolescent iniciàtica. De peus, hi caiem de peus.

Del 4 al 16 de febrer si no podem viure un viatge seductor a París, sempre ens queda la possibilitat d'assistir al Festival de **Teatre en Francès** de Barcelona, a l'**Oiu!** quarta edició (<http://www.festivaldetheatreenfrancais.com/>). Théâtre! Per exemple, el dissabte 8 el text *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* d'Alexandra Badea (n. 1980) es representa a l'Institut del Teatre –hi ha més espais de representació i propostes! Tres personatges: Paul, Laura, Doris.

12 de febrer. Estrena de *Gazoline* de **Jordi Casanovas** (i LaJoven, @somosLaJoven), al **TNC**. Comencem així: cinc amics d'una banlieu de París es reuneixen una nit per cremar el cotxe d'una persona ben rica. Desassossec. Desassossec. Desassossec.

Fns al 16 de febrer: *Decadència*, d'Steven Berkoff fa parada a l'**Escenari Brossa**: Carles Martínez i Miriam Alamany ens presenten una parella d'amants que viuen un hedonisme i un consumisme infinit.

Els dilluns de febrer la proposta off *Quema la memoria*, amb **Paula Bonet** (i Ramón Rodríguez) ens permetrà (màgic, miracle) acostar-nos al món d'aquesta pintora, il·lustradora, activista, visionària, excepcional. A La Villarroel.

La espuma de los días aterra al **Teatre Lliure** de Montjuïc. **María Velasco** porta a Barcelona un espectacle basat en la novel·la més famosa del francès **Boris Vian** (1920-1959), *L'Écume des jours* (L'escuma dels dies) (1947).

Qui fos escuma. Qui tingués escuma preciosíssima als llavis. Qui tingués vida. Qui tingués terra. Qui fes l'amor al damunt de la terra. Teló d'avui.

Poesies de Josep Vendrell

El nostre poeta masnoví Josep Vendrell i Torres –ho hem explicat altres vegades– va compondre una idealitzada història de Catalunya en vers; ja n'hem publicat alguns fragments en aquest butlletí i pensem continuar-ho fent. Els Nous Barons de la Fama són els mítics “Pares de la nació catalana”, seguidors d'Otger Kathalon; així ens els presenta el poeta en boca del mateix Kathalon:

ELS NOU BARONS

*De tots els qui em van seguir,
nou d'ells, amants de la llibertat,
van posar-se al meu servei
com cavallers de veritat.*

*Tenen un caràcter noble,
són valents i agosarats,
tots nou, líders del seu poble,
que per ells treballa doble,
i no els fan pas por els combats.
Pensen com un home lliure,
que en germànic vol dir baró,
i cada dia que passa
(i no ho exagero massa)
sa fama no té parió!*

*Procuren de fer la guerra
en llocs on un exèrcit nombrós
quedi dividit per quatre
o com a mínim per dos.*

*Per això coneixen la terra,
les valls, els prats i la serra.
Són els nostres protectors.
Que perdin mobilitat,
la tropa, sense accessibilitat,
té perduda la batalla,
i l'esquelet de la mort
només li passa la dalla!*

*ELS NOU BARONS DE LA FAMA
amb mi llancen la proclama
que el presagi es complirà!
No és una força momentània,
que ho sàpiga tot Hispània!
Els homes d'en Kathalon
conquereixen i conqueriran
els quatre costats del món!*

Parlem de llibres

Anna Mongay

Un àlbum per fer pensar

Diumenge 3 de novembre de 2019, abans de començar la setmana de l'Àlbum a Barcelona, lleigeixo un article d'Antònia Justícia, que recull diverses opinions, a *La Vanguardia*, titulat "Per a lectors de 0 a 100 anys".

El relleigeixo i hi subratllo: "(...) l'àlbum il·lustrat com a gènere, (...) les imatges per ser llegides... (...) les imatges ja no són un afegit que només adorna el text. Ara se situen al centre del relat i obliga a reavaluar el llibre com a objecte més complex. La sofisticació de les seves il·lustracions el situa dins de les arts visuals." (Irene Savino, directora d'art de l'editorial Ekaré)

"(...) la frontera que delimita un llibre il·lustrat per a adults i per a nens és cada vegada menys marcada. No hi ha cap àlbum que, acompanyat per un adult, no pugui ser apreciat per un nen." "L'Àlbum il·lustrat s'està beneficiant del treball i talent de grans il·lustradors que en aquest gènere han trobat una manera d'expressar-se (...) s'aborden temes socials, polítics o existencials a través d'històries aparentment senzilles que, tot i això, amaguen múltiples possibilitats d'interpretació." (comenta Francisco Delgado, de Barbara Fiore Editora)

Tinc un tanc de joguina de l'editorial Akiara, editat el setembre del 2019, és un d'aquests bons exemples d'àlbum on el text, en aquest cas un poema d'en Pere Martí i Bertran, i la il·lustració, de la Núria Tomàs Mayolas, formen un

objecte artístic que es complementa i s'enriqueix mútuament.

El poema ens parla d'un nen o una nena que juga amb les seves joguines bèl·liques fins que un dia veu, a la televisió, una escena real de guerra i comencen els malsons. És a partir d'aquí que decideix transformar totes les joguines en altres de no bèl·liques i això l'ajudarà a sentir-se millor.

La Núria m'explica que aquest poema d'en Pere Martí, que ja havia estat publicat l'any 2010 a la revista *Tretzevents* i en un llibre titulat *Paraules bessones* de l'editorial Barcanova, li va agradar per la brevetat i les possibilitats narratives. Ella, de seguida, mirant al seu entorn familiar més proper, va recopilar i posar damunt la taula totes aquelles joguines relacionades amb la guerra que va trobar: un soldadet de plom que li havia portat el pare, una pistola de plàstic, un castell, una espasa làser, un videojoc bèl·lic...

En va fer dibuixos amb llapis, realistes: "La narrativa visual proposada parteix d'una mirada horitzontal que es va desplaçant cap a la dreta com si es tractés d'un tràveling", diu la il·lustradora.

A la pàgina 4 apareix una pantalla de televisor i seguidament una doble pàgi-

na a tot color amb un dibuix impactant d'un soldat sense expressió apuntant amb un fusell. Estem en el món real de la guerra, sense metàfores, cru i imponent. Però el poema continua i comencen els malsons representats per imatges pixelades, un recurs gràfic creatiu i molt coherent amb la narració. Hi podem entreveure el deu Ares rodejat per tancs i bèsties salvatges. El text continua: "Vaig decidir de fondre'ls / per fer-ne camperols". Aquí tornem a veure les joguines escampades amb petits elements vegetals, talment com si el nen/a protagonista (no apareix mai en els dibuixos) els hagués arrencat d'una planta per interactuar amb les seves joguines transformades. El dibuix es tenyeix de verd i es va tornant blau. El verd de l'esperança i el blau de la calma i la pau. En les últimes pàgines del llibre tornem al món dels somnis, pixelat a tot color, un dibuix metafòric en què, com al joc, tot és possible.

El llibre és ple de metàfores visuals amb algunes referències a mites grecs i a joguines que ens transportaran a la nostra infància i ens deixaran un somriure agradable.

També cal destacar-ne, de l'àlbum, les activitats plàstiques i de reflexió que hi ha en l'últim apartat, on se'ns proposen preguntes sobre si els jocs de guerra representen la realitat o si són necessaris; o què en pensem dels videojocs, tan presents a totes les nostres llars... Preguntes i més preguntes per reflexionar-hi i posar-les damunt de la taula.

Títol: Tinc un tanc de joguina

Autor: Pere Martí i Bertran

Il·lustradora: Núria Tomàs Mayolas

Editorial: Akiara books

Col·lecció: "Akialbum", 15

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019

Nombre de pàg.: 36 (sense numerar)

**Et convidem a fer-te soci
de Gent del Masnou**
www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

Dites i personatges populars (58)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... DONAR MÉS VOLTES QUE EL 29

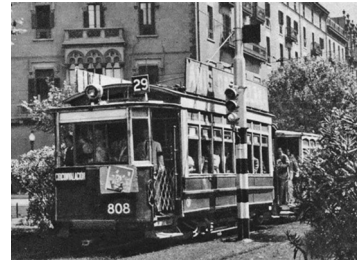
La dita es refereix a algú que no para d'anar d'un lloc a un altre, generalment perdut, sense tenir clar cap on es dirigeix. És una de les dites més 'modernes' que hi ha, malgrat els anys que ja fa del seu origen,

El 29 era una línia de tramvies de la ciutat de Barcelona que no tenia parada de començament ni de final, és a dir, que feia un recorregut continuat en dos

sentits passant per les Rondes de Sant Pere, Universitat, Sant Antoni, Paral·lel, Passeig de Colom, d'Isabel II, Marquès d'Argentera, actual Picasso, Arc de Triomf i altra vegada Ronda Sant Pere, etc. És a dir, que no parava de donar voltes. Per això se'n va dir de *circumval·lació*.

Fins que l'any 1967 el servei fou substituït per autobusos, i es va recuperar així

l'anterior recorregut per les Rondes. El 1978 se suprimí el servei en un dels dos sentits i el 1985 l'altre. El 29 havia estat vigent durant 108 anys no parant de fer voltes i més voltes.

La punta de la llengua (115) Esteve Pujol i Pons

Continuem denunciant vicis que van entrant en la nostra llengua i que malauradament sentim cada vegada més, tant en petits com en grans; per exemple:

Va caure sense que els pares s'adonessin...* en comptes de **Va caure sense que els pares se n'adonessin... O pitjor encara **Es va caure sense que els pares es donessin compte...* Tres errors d'una sola empenta!, déu-n'hi-do!

Compràret retoladors sense que necessiti...* en comptes de **Compràret retoladors sense que en necessiti...

Em demanen aigua perquè no tenien...* en comptes de **Em demanen aigua perquè no en tenien...

... ..

Per què serà...?* en comptes de **Per què deu ser...?

Per què serà que t'equivoques...?* en comptes de **Per què deu ser que t'equivoques...?

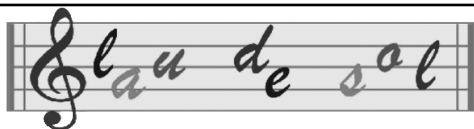
Serà a causa de la pluja...?* en comptes de **Deu ser a causa de la pluja...?

Serà perquè ella no hi és...* en comptes de **Deu ser perquè ella no hi és...

Aclarim-ho: **Serà** és futur, no és una manera d'expressar el dubte, la possibilitat... Demà **serà** dimecres, perquè avui és dimarts... El Pep **serà** culte ja que ara llegeix molt...

Serà no es refereix mai a un dubte sobre el present, sinó a una predicció per al futur.

Hi tornarem i hi insistirem.

Si t'agrada cantar o tocar algun instrument i sempre has volgut formar part d'una agrupació musical, apunta't als nostres combos.

Rock, Pop, Jazz, R&B i d'altres...

Combos especialitzats tant per a adults, com per a adolescents.

Bateria, baix, guitarra, instruments de vent, cantants.

Tots hi sou benvinguts

637 73 62 03

Flos i Calcat, 7-9 (al davant del Bon Preu)

 @aulaclaudesol • www.claudesol.net

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Siguem conscients de la situació que viu Catalunya i de la necessitat de tenir diners per a poder pagar les multes constants i injustes de les detencions de l'Estat espanyol dels presos polítics i exiliats.

Associació Catalana dels Drets Civils Ajuda els familiars de presos i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat

Dona suport econòmic a persones represaliades ajudant en judicis, advocats, multes...

ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Per donar suport al govern a l'exili entra a defensaexili.org
Pel justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

La Panera Groga de Nadal de l'ANC del Masnou, premiada el 21 de desembre amb número 381, combinació guanyadora del Trio de Catalunya, va alegrar les festes a Amadeu Quintana i família. Enhorabona.

El sorteig va recollir 1000€ que es van ingressar íntegres a la **Caixa de Solidaritat** amb els presos i exiliats polítics. Donem les gràcies, des d'aquí, a tots els **comerços i col·laboradors** així com també a les persones que hi van participar.

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

BANYAR-SE AL MAR DELS PIRATES

Aquesta crònica d'ultramar és la darrera d'aquesta sèrie en terres del que fou la cultura maia. Continuaré amb altres cròniques d'ultramar, però de terres diferents.

Banyar-se al mar dels pirates no té res a veure amb les anteriors, ja que aquesta tracta del final del recorregut per terres maies, concretament a la turística i buida ciutat de Cancun, un munt d'hotels on la gent va, diuen, a descansar, però on, la majoria van a dur un desgavell d'honoraris, mam i sexe; això sí, la majoria sense sortir de l'hotel i sense haver vist res de la interessant cultura maia que tenen a pocs quilòmetres.

Ho vaig poder constatar al seu aeroport i pel que vaig parlar amb alguns dels que tornaven al mateix vol que jo. Només una noia em va dir que sí que havia vist les piràmides, però en una altra ocasió.

I ara us preguntareu per què hi vaig anar jo, doncs per recomanació de l'agència turística, que m'avisà que el viatge era dur i que seria interessant que, abans del retorn, passés uns dies descansant a les boniques platges del Carib.

I així ho vaig fer; però en comptes d'allotjar-me en la mena d'hotels de platja, on va la majoria, i que, sovint, ni en surten, ja que tot el que busquen ho tenen allà dins, jo vaig triar un hotel de la ciutat, així podria passejar, veure algun museu i descansar.

De totes maneres, tampoc no em vaig privar d'anar algun dia a la platja, si no, no us podria dir que em vaig banyar al mar dels pirates.

Les platges caribenyes són d'una impol·luta blancor, produïda pels coralls blancs descomposts que hi arriben. I l'aigua és d'un espectacular color maragda clar, que fa venir ganes de capbussar-t'hi.

El clima, a l'època que jo hi vaig estar, era a final de gener començament de febrer, era d'allò més agradable, com una eterna primavera (eren els dies que aquí va fer tant de fred i nevades).

Si a tot això hi sumes estar sota una ombrel·la de sostre de palla i un còctel a la mà, us podeu imaginar com deu ser el paradís que tant ens prometen.

De totes maneres, no ho hauria canviat pel gaudi que em produïa la selva tropical i els temples i piràmides maies.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Llenguado amb salsa d'ametlles

Ingredients

4 llenguados, 250g d'arròs Basmati o salvatge, farina, oli i sal, 1 cullerada de cafè de cúrcuma

Per a la salsa:

80 g d'ametlles torrades i picades, crema de llet, fumet de peix, una nou de mantega

Començarem bullint l'arròs. Mentrestant, salem els llenguados, els enfarinem i els fregim en una paella amb dues cullerades d'oli uns dos minuts per cada costat, segons la mida dels peixos. En una cassola posarem la resta d'ingredients: l'ametlla torrada i picada, la mantega, la farina, per espessir una mica la salsa, i la crema de llet.

Ho posem tot a ebullició, ho salpebrem i hi afegim un polsim de cúrcuma per donar-hi color. Si la trobem massa espessa, la podem aclarir amb una mica de fumet de peix. Ho deixem bullir dos minuts, hi afegim el peix i ho deixem fer xup-xup un xic més.

L'arròs servirà d'acompanyament.

I bon profit!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

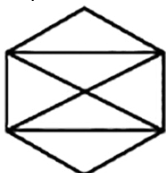
Exposicions

Fins al 6/2 "EL PANY I LA CLAU", exposició monogràfica cedida pel Museu del Pany i la Clau de Jaume de Bargas, de Segur de Calafell.

Del 8/2 al 5/3 Cartells i pòsters. Col·lecció particular

L'enigma V.D.R.

Tenim dues figures que es poden dibuixar d'un sol traç, sense aixecar el llapis del paper, i no passar dues vegades per una mateixa línia. **Com es poden fer?**

La resposta la trobareu a la pàgina 3

CURSETS DE GAITA

Informació
a Gent del Masnou
Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'ESTELADA, NOVA DE TRINCA

Manel Pérez

L'estelada que onejava a la plaça de l'església no feia goig, de tan esquinçada i descolorida.

El Masnou, pàtria petita de Vicenç Albert Ballester, creador de l'estelada, no es mereixia tenir-la tan decrepita. Per iniciativa ciutadana es va posar fil a l'agulla per esmenar-ho, tot organitzant la feineda de treure la bandera vella i substituir-la per una de ben flamant.

Eren dos quarts de dotze del matí del diumenge 29 de desembre quan van començar les tasques d'enlairar la llarga escala per poder arribar a dalt de tot del pal dels fanals.

Cap a migdia comença l'ascensió de l'escalador, amb les eines, cordes i estris que li calien. Complicada operació de la qual, cap a les 13:40, es va donar per finalitzada la part més lluïda, i es deixà penjada onejant la nova estelada en un dels punts més alts de la vila.

Taula parada a la plaça, pica-pica i glopet de cervesa per celebrar-ho.

Un agraïment a tots els voluntaris que hi van col·laborar.

Classes de IOGA a Gent del Masnou

IOGA I MEDITACIÓ PER ADULTS

Cuida't els dimarts de 19.30 a 21.00 h
Imparteix Ivet Compañó, professora de kundalini ioga

"La pau que cerquem es troba al nostre interior. Només cal donar-nos el moment per anar-la a buscar"

més informació Ivet 607747499

IOGA I MINDFULNESS PER NENES I NENS de 4 a 11 anys

Tots els dijous de 18.15 a 19.15 h

"Jugarem, cantarem mantres, sentint el cos en el moment present, compartirem i creixerem com a éssers humans"

més informació Lluïsa 610456149

Cal portar estora de ioga, coixí, manta i roba còmoda
Inscripcions a Gent del Masnou. Tardes laborables de 6 a 2/4 de 9. Vocabla Recreativa

20 de febrer, Dijous Gras

Coques de llardons

De les pastisseries del Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser